

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 8(116)

2019.gada 1.septembris – 6.oktobris

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bikše

"Svētīgas tās acis, kas to redz, ko jūs redzat." /Lk. 10:23/

Ir dzirdēts, ka zināšanas atver acis un paver daudzas iespējas. Šodien pārdomāsim Jēzus teiktos vārdus saistībā ar zināšanām.

Ar septembri ir iesācies jaunais mācību gads un mēs svinējam zinību dienu. No vēstures zinām, ka mācību gada sākums dažādās tautās ir bijis atšķirīgs. To lielā mērā noteica ražas novākšanas laiks, jo līdz ar padarītajiem darbiem bērni varēja doties uz skolām. Latvijā kopš 2002. gada 1.septembris jeb zinību diena ir oficiāla atceres un ikgadēja skolas sākuma atzīmēšanas diena. Pašiem mazākajiem šī diena nāk ar satraukumu, varbūt mazliet bailēm un jautājumu: "Kā būs? Vai ar visu tikšu galā?" Lielākiem bērniem daudzas lietas ir jau pierastas un ir skaidrs, ka mācības prasa daudz spēka un nodošanos.

Šajā dienā mēs runājam par lielām cerībām, tāliem plāniem par nākotni. Tas ir tik dabiski, ka domājam par mūsu bērniem un ceram uz gaišu nākotni. Izglītībai ir liela nozīme, tā paver iespējas. Pasaule tiecas pēc jauniem atklājumiem un zināšanām, kas atnesīs drošību un stabilitāti. Tiek sagaidīts, ka nākamās paaudzes būs gudrākas, spējīgākas. Te mums ir jābūt arī vērīgiem un jāatceras, ka esam grēkā kriušā pasaulē. Melu tēvs aizvien kārdina cilvēkus atstāt Dievu un rīkoties savā gudrībā sakot: *"jūsu acis atvērsies un jūs būsīt kā Dievs, zinādami labu un ļaunu."* /1.Moz. 3:5/

Cilvēki ieguva zināšanas, bet tās maksāja atkrišanu no Dieva, no patiesās svētības. Te vēlos citēt skaistu piemēru no grāmatas "Krusta garīgums". Kristofera Mārlova lugā *"Doktors Fausts"* varonis pārdod savu dvēseli velnam par zināšanām. Kad nu beidzot viņš droši zina to, ko sapņojis iemācīties - debess mehānikas detaļas, strīdīgos astronomijas faktus, izglītota prāta virsotnes un dziļumus- zināšanas, ko viņš par tik augstu cenu ieguvis, pēkšņi šķiet bezjēdzīgas, nesniedz gandarījumu un nav saistītas ar viņa patieso garīgo stāvokli."

Pasaule cīnās par labākajiem un gaišākajiem prātiem. Ja pat tiktu piedāvātas vislabākās un augstākās zināšanas, tās nekad nestāv līdzī Dieva tuvumam. Dieva vārds runā par šo nozīmīgo uzdevumu. *"Un lai šie vārdi, ko es tev šodien pavēlu, tev paliek ierakstīti tavā sirdī. Un atgādini tos saviem bērniem un runā tos sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guloties un ceļoties."* /5.Moz.6:6-7/ Par Dievu un Kungu Jēzu mums jārunā mājās ar saviem bērniem. Cik daudz laika un naudas mēs esam gatavi ieguldīt bērnu izglītībā un pulciņos, bet cik maz esam gatavi atvest savus bērnus uz dievkalpojumu un svētdienas skolu. Dievs mums ir uzticējis bērnus, lai mēs pirmkārt mācītu

viņus pazīt Dievu un ticībā dzīvot ar Kungu Jēzu. Mājas svētbrīži, kopīgas lūgšanas, bībeles lasīšana - tā bērni iepazīst Dievu un ticību uz Kungu Jēzu. Kādreiz ir argumenti, ka bērniem tas ir garlaicīgi un kad paaugsies, tad viņi paši nonāks pie atziņas. Bet tieši dzīvē vecāku ticībā, bērns iepazīst un iemīl Dievu un mācās ticības ceļu. Sāc savu dienu ar lūgšanu, katru maltīti ar pateicību, pārūnā lasīto Dieva vārdu. Atcerēsimies: *“kas sīkstī sēj, tas arī sīkstī pļaus; un, kas sēj uz svētību, tas arī pļaus uz svētību.”* /Kor.9:6/

Pāvils mums apliecina: *“Tādēļ es loku savus ceļus Tēva priekšā, no kā ikviena cilts debesīs un virs zemes dabū savu vārdu, lai Viņš Savā godības bagātībā jums dotu Savu Garu un darītu stipru jūsu iekšējo cilvēku un lai Kristus, jums ticību turot, mājotu jūsu sirdīs, un jūs iesakņotos un **stipri stāvētu mīlestībā**, ka līdz ar visiem svētajiem jūs spētu aptvert, kāds ir platums, garums, augstums un dziļums, un **izprastu Kristus mīlestību, kas ir daudz pārkā par katru atziņu, un, ar to piepildīti, iegūtu visu Dieva pilnību.**”* /Ef. 3:14-19/

Ja cilvēka sirds nav pie Dieva, ja tā nestāv uz stiprā pamata Jēzus Kristus, tad zināšanas ātri vien var lietot nepareizā veidā. *“Jo no sirds iziet ļaunas domas, slepkavība, laulības pārkāpšana, nešķīstība, zādzība, nepatiesa liecība, zaimi.”* /Mat. 15:18/ Kādi varētu teikt: *“Laimīgas ir tās acis, kas redz apstiprinājumu uzņemšanai Oksfordas Universitātē”* un *“Laimīgas ir tās acis, kas redz pasaules līmeņa darba vietas darba līgumu.”* Cik neskaitāmi daudzi, dzenoties pēc pasaules standartiem, ir izdeguši, sāpināti, izrādījušies nederīgi, vāji, pārkā lēni, par vecu, par jaunu utt. Pasaules informācijas daudzums un zināšanu līmenis ar katru minūti pieaug. Tam vajadzētu darīt mūs laimīgus, bet aizvien pasaulē ir neatrisināti jautājumi un cilvēku sirdīs ir liels tukšums. Tā vien šķiet, ka pieaugot zināšanu līmenim un labklājībai, cilvēku sirdis noslēdzas Dieva priekšā, tās paliek garīgi aklas.

Vecāki, bērni, skolotāji, pasniedzēji, profesori, ģēniji, politiķi, ārsti, valsts prezident, ieklausīsimies Jēzus teiktajā: *“Es Tev pateicos, Tēvs, debess un zemes Kungs, ka Tu šīs lietas esi apslēpis gudrajiem un prātīgajiem un atklājis tās bērniem. Tiešām, Tēvs, tāds ir bijis Tavs labais prāts.”* /Lk. 10:21/ Jēzus runā par mūžīgo glābšanu, par svētlaimi, kas atklāta mūsu acīm. *“Patiesi Es jums saku: ja jūs neatgriežaties un netopat kā bērni, tad jūs nenāksit Debesu valstībā. Tāpēc, kas pats pazemojas kā šis bērns, tas ir lielākais Debesu valstībā.”* /Mat.18:1-4/

Mīļā draudze, te mēs varam ievērot, ka šogad pirmais septembris ir iekritis svētdienā, mūsu Kunga augšāmcēlšanās dienā. Jēzus saka saviem mācekļiem: *“Svētīgas tās acis, kas to redz, ko jūs redzat.”* /Lk. 10:23/ Mācekļi un līdz ar viņiem arī mēs varam skatīt Dieva godību. Dieva Dēlu Jēzu Kristu, kurā ir dota grēku piedošana un atjaunota sirds. Svētīgas ir tās acis, kas piedzīvo dievkalpojumu. Svētīgas ir to bērnu acis, kas apmeklē svētdienas skolu. Svētīgas ir tās acis, kas lasa Dieva vārdu, to pārdomā un patur savā sirdī.

Tad ar atjaunotu un šķīstītu sirdi, mēs varam kalpot šajā pasaulē ar sirds gudrību no Dieva. Dievs iedrošina mūs mācīties, izzināt, saprast, lai ar zināšanām kalpotu tuvākajam. *Un, ja kādam no jums trūkst gudrības, tas lai to lūdz no Dieva, kas visiem dod devīgi un nepārmezdams, un viņam taps dots.* /Jēk.1:5/

Mūsu Tēvs debesīs (Mt. 6:9).

Kristietim nevajadzētu doties tālāk “Tēvreizes” lūgšanā, ja viņš rūpīgi nav pārdomājis, vai no sirds ar bērna paļāvību var izrunāt vārdu: “Tēvs!” Proti, ka Dievs ir labvēlības pilns Tēvs un ticīgais ir Dieva mīļotais bērns. Jo visas lūgšanas mīrinājums un spēks ir atkarīgs no sirsnīgas ticības uzrunas: “Tēvs.” Vai tu proti paļāvīgi piesaukt Dievu par savu Tēvu? Vai savā sirdī tici, ka esi Dieva mīļotais bērns, un saproti, ko tas nozīmē? Jo tikai tad tu spēsi teikt šo lūgšanu ar svētīgu paļāvību.

Te mēs atkal atrodam visa veida trūkumus un nepilnības dievbijīgās dvēselēs. Vispirms tas attiecas uz tiem, kas vēl nav nonākuši pie ticības brīvības, bet joprojām kalpo darbiem. Tie ir cilvēki, kas allaž uzskata sevi par Dieva bērniem – tādiem, kas nepieder pasaulīgiem, bet reliģiskiem jeb garīgiem cilvēkiem, kas meklē un godā Dievu, bet nevis – tādiem Dieva bērniem, par kādiem mācīja Kristus.

Šādā virspusīgā nozīmē ikviens var apgalvot, ka ir “Dieva bērns”. Tomēr mēs zinām, ka piederēt reliģiskai grupai nebūt nav tas pats, kas ticēt, ka Dievs “ir mūsu īstais Tēvs un mēs – Viņa īstie bērni”, jo to, ko tas īstenībā nozīmē, jūs varat saprast tikai no Kristus vārdiem par mūsu attiecībām ar Viņu.

Lai Dievs atdara mums acis, ka to ieraugām. Viņa augšāmcelšanās dienā pēc pabeigtā izpiršanas darba Tas Kungs sacīja: “Ej pie Maniem brāļiem un saki tiem: Es aizeimu pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva un jūsu Dieva” (Jņ. 20:17). Vai jūs saprotat, ko nozīmē būt par Dieva bērnu? Tas Kungs vispirms saka “brāļiem”, bet tas vēl nav viss. Lai visiem būtu skaidrs, ko nozīmē “brāļi”, Viņš piebilst: “pie Sava Tēva un jūsu Tēva, pie Sava Dieva un jūsu Dieva”. Ar to Kungs Kristus skaidri norāda, ko nozīmē vārds “brāļi”. Un, kur vien vārds “Dieva bērns” iegūst šādu nozīmi, tur debesu eņģeļi, to dzirdot, godbijīgi aizklāj sejas.

Dieva bērns! Tas bija tas lielais un diženais, ko Dievs bija iecerējis no paša sākuma, radot cilvēku. Ikviens var skaidri redzēt, ka visu šai pasaulē Viņš ir radījis cilvēka dēļ. Cilvēks – Dieva bērns! Šīs patiesības dēļ mūžīgais Dieva Dēls labprāt kļuva par cilvēkbērnu un visu priekšā apliecināja, ka esam Viņa brāļi. Taču diemžēl mums jāatzīst, ka mūsu sirdis ir par šauru, lai apjaustu tik lielas lietas.

Tomēr pastāv būtiska atšķirība starp vienu un otru ticību. Jo viena ticība nespēj vien nobrīnīties par šīs godības augstumiem, dziļumiem un plašumiem, nespēj tam pietiekami noticēt un jau tagad no tā gūst vislielāko prieku šai pasaulē! Turpretī otra ticība šķiet ļoti viegla lieta, tā nebrīnās un nepriecājas, jo īsti nesaprot, ko nozīmē būt par Dieva bērnu. Tā ir pirmā problēma, kas raksturo ticību vārdiem: “Mūsu Tēvs.”

Otrā problēma ir tāda, ka pat ticīgi vīri un sievas, kuri ilgāku laiku dzīvojuši svētīgā dievbērības stāvoklī, no jauna iegrimst savās blēņās, sāk raudzīties uz sevi un zaudē Dieva bērna paļāvību. Daži “Tēvreizi” saka ar bezrūpību, nedomājot par vārdiem “Mūsu Tēvs” un tiem viegli pārscrienot pāri. Tāpēc viņi, sacīdami šo lūgšanu, ir nopiesti un negribīgi.

Savukārt citiem sirdsapziņa ir nopietni apgrūtināta, jo tie ir krituši grēkos, grimuši smagos kārdinājumos un sapinušies grēka saitēs, kas kavē viņu lūgšanas un biedina viņus: “Jūs, kas esat darījuši grēkus un to apzināties, – vai jūs tiešām vēlaties lūgt Dievu, vai tiešām gribat saukt Viņu par savu Tēvu?”

Viņiem ir lielas grūtības izrunāt vārdus “Mūsu Tēvs” ar īsto paļāvību. Ikvienam, lai kas viņš būtu un kādai kārtai piederētu, ir jāpatur prātā, cik neizsakāmi svarīgi ir sacīt vārdus “Mūsu Tēvs” ar īstu ticību un pārliecību.

Garīgā dzīve ir atkarīga no tā, vai mums ir īstā bērna paļāvība uz Dievu un vai no sirds ticam vārdiem, kuros Viņu piesaucam kā savu Tēvu. Ja sirdsapziņa no jauna tiek iejūgta verdzības jūgā un

cilvēks bīstas lūgšanā tuvojies Debesu Tēvam vai arī no jauna iegrimst miegā un bezdomībā saka vārdus “Mūsu Tēvs”, tad seko garīga nāve.

Garīgās dzīves būtība ir bērna ciešā sadraudzība ar Debesu Tēvu, kā apustulis saka: “Jo jūs neesat saņēmuši verdzības garu, lai atkal kristu bailēs, bet jūs esat saņēmuši dievbērniecības Garu, kas mums liek saukt: “Aba, Tēvs!” Šis pats Gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni” (Rom. 8:15–16).

TĒVA DIENAI

Stāsts par Piedošanas koku

Reiz kādam jaunam puisim, bija jāstājas tiesas priekšā par ļoti smagu noziegumu, kuru viņš bija paveicis. Šī puisa tēvs, kurš bija turīgs un diezgan pazīstams cilvēks, bija klātesošs šajā tiesas sēdē. Un, uzklusot visas liecības, tiesnesis atdzina šo puisi par vainīgu, un viņam tika piespriesti vairāki gadi cietumā. Un tajā brīdī, kad viņu saslēdza rokudzelžos un veda projām uz cietuma kameru, viņa tēvs vēl pēdējo reizi uzlūkoja savu dēlu un sacīja viņam: „Es tev nekad nepiedošu to, ko tu esi izdarījis! Tu esi apkaunojis visu mūsu ģimeni! Un kad tu iznāksi ārā no cietuma, tad mājās nerādies!” Šis puisis, dzirdot sava tēva vārdus, nolieca savu galvu no kauna, un tika aizvests prom.

Gadi gāja, un šis puisis, kurš vairs nebija jauns, bija izcietis savus gadus cietumā. Tādēļ viņš saņēmās un ar trīcošām rokām un bailu pilnu sirdi, par to kāda varētu būt tēva atbilde, rakstīja viņam vēstuli, kurā viņš lūdza piedošanu. Un viņš rakstīja: „*Tēti, es esmu jau gandrīz gatavs, lai tiktu izlaists no cietuma. Kad es izešu ārā, es došos uz vilcienu, kurš brauc garām mūsu mājai. Ja tu esi man piedēvis, tad lūdzu apsien baltu lenti ap koku, kas atrodas pie mājas žoga. Ja no vilciena, braucot garām mājai, es šo lenti neredzēšu, tad es zināšu, ka tu man neesi piedēvis, un nekāpšu ārā no vilciena un došos tālāk, un es jūs vairs nekad netraucēšu.*”

Pagāja dažas dienas, un šis puisis tika izlaists no cietuma. Viņš uzreiz devās uz vilcienu. Un vilcienam jau tuvojoties viņa tēva mājai, šis puisis nespēja pats palūkoties ārā pa logu, jo viņam bija bail, ka viņa tēvs nebūs piedēvis. Bet viņam pretī sēdēja kāds cits vīrietis, un viņš šim vīrietim izstāstīja visu savu stāstu un iemeslu, kāpēc viņš ir šajā vilcienā. Un viņš palūdza, lai tas otrs vīrietis skatās pa logu un pasaka viņam, ko viņš redz. Vai tur ir šī baltā lente apsīta ap koku, vai arī nav. Un tieši, vilcienam braucot garām šai mājai, šis otrs pasažieris sāka lūkoties ārā pa logu. Bet puisis ar nepacietību un dzirdamu izmisumu savā balsī vēlreiz jautāja: „Ko tu redzi? Vai tur ir šī baltā lente apsīta ap koku, vai nav?”

Bet šis vīrietis atbildēja: „Nē!” Šajā brīdī visas cerības, kas bija šai puisī, par to, ka varbūt pēc visiem šiem gadiem viņa tēvs būs viņam piedēvis, vienkārši sabruka.

Un tad šis otrs vīrs vēlreiz atbildēja: „Nē! Tur nav viena balta lente, bet tur ir simtiem baltas lentes un auduma gabalu, ar kuriem ir pārklāti ne tikai visi koki, bet arī viss žogs un arī visa māja ir vienkārši pārklāta ar baltām lentēm.”

Un tad šis puisis no prieka pieleca kājās, savāca visas savas mantas un skrēja uz izeju. Bet vīrietis, kurš palika sēžot viņam prasīja: „Ko tas nozīmē? Kur tu dodies?” Bet puisis atbildēja: „Tas nozīmē, ka mans tētis man ir piedēvis, un es dodos mājās!

Vai tev izdevās ieraudzīt arī sevi kaut kur šajā stāstā? Vai esi kādam lūdzis piedošanu, nezinādam to, kāda varētu būt atbilde? Šis stāsts ir par piedošanu, kādu mēs varam saņemt pie mūsu Debesu Tēva, ja nākam Viņa priekšā atzīdami savas kļūdas, savus pārkāpumus un vainas. Pateicība Dievam, ka Viņš ir izdarījis visu caur savu Dēlu Jēzu Kristu, lai mēs ticībā lūkodamies uz krusta koku, varētu droši teikt: Mans Tēvs man ir piedēvis, un es varēšu doties mājās. Uz savām īstajām mājām, kas ir debesīs!

6. oktobrī – Pļaujas svētkos, mūsu draudzē sāksies jauns mācību gads Svētdienas skoliņā!

Skolotājas Regīna, Ilze un Līga ilgojas satikt bērnus, lai kopā, meklējot atbildes stāstos, apjaustu Dieva neizmērojamo mīlestību.

Mīlie vecāki, vecvecāki, krustvecāki, iedrošiniēt un vediet bērnus 6.oktobra rītā pulksten 9.00 uz pirmo Svētdienas skolas nodarbību, līdzīgi ņemot dārza veltes, ko pateicībā nest pie altāra.

“Un viņš kļuva ticīgs ar visu savu namu.” Jāņa ev. 4:53

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 1.septembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Divpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 5.septembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 8.septembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Trīspadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 12.septembris	18 ⁰⁰	Padomes sēde	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 15.septembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS <i>/Pēc dievkalpojuma būs sadraudzība/</i>	Četrpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 19.septembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 22.septembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Piecpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 26.septembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 29.septembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Sešpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem
Ceturtdiena 2.oktobris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 6.oktobris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Pļaujas svētki

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārkliņš, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti var samaksāt pie Līgas Čeveres ,
tel. 29763670

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844